

UJ CIMBORA

KÉPES GYERMEK LAP

Két leányka: Lenke, Sára, indulnak az iskolába.

1935. SZEPT.

10.

III. ÉVFOLYAM

25. szám

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR - SZERKESZTI: FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: CLUJ, STR. BARON L. POP No. 5. - TELEFON: 6-87.

Toborzó.

Toborzó felhívásunk úgy látjuk visszhangra talált olvasóink és jóbarátaink között, mert ime az alantiek küldtek be új cimborá előfizetőket:

Gál Bözsike II. g. o. t. Chiend, toborozta Vass Rózsikát és Bajka Klárikát és Mancikát Mihai Viteazul. Kormos Jánosné: Chiend, Egei Margit és Emmát, Szatmári Annát, Fodor Annát, Nagy Sándornét és Gál Palikát Chiend, Teieky Dezső Colleşti. Csucsi Győzőt, Kelemen Irmát Colleşti és Pázsint Évit Tureni. Kormos Jenő Chiend. Pálffy Miklóst és Ady Attilát Mihai Viteazul, Máthé Erzsébet, Mihai Viteazul. Koronki Iduskát, Péter Ödönt Mihai Viteazul. Hodis Mimi II. g. o. t., Brosek Lacika I. g. o. t. Stănceni.

A satumarei kis cimborák nyári kirándulása.

Nagyon boldog és vidám napot töltöttek együtt a satumarei kis cimborák aug. 25-én, a Jelenik lankán. Egész napra mentek kirándulásra a gyermekek jól felszerelve elemőzsiával. Kezdetben ugyan borongós volt az idő, sőt esett is az eső, de később úgy kitisztult, hogy egész nap kereshették rajta a felhőket, nem találtak belőlük még irmag-nak valót sem. Mindjárt a megérkezés után terepszemlét tartottak a kis kirándulók a szép helyen, ahol a Szamos partján fürdésre alkalmas helyet is találtak. A rajzkedvelő kis cimborák számára rajzversenyt rendeztek, amely versenyre 8-an neveztek be: Román Kató, Balogh Anti, Harkácsi Sári, Friedmann Agi, Apostolovics Margit, Fodor Ilonka, Gots Juliska és Grünfeld Irén. A rajzokat szavazás útján bírálták el. Az I. díjat, egy szép könyvet, Román Kató, I. g. o. t. nyerte, II. díjat ugyancsak könyvet, Fodor Ilonka II. g. o. t. nyerte, III. díjat pedig Harkácsi Juliska I. g. o. t. A rajzverseny után pompás társas és futós játékok szórakoztatták a gyermekeket egészen ebédig. Ebédután volt fürdés azok számára, akik fürödni akartak, aztán ismét játék, majd uzsonna. — szalonnasütéssel. Uzsonna után összegyűltek még a fürdőzők is és a szerkesztő nénit megkérték, hogy tartson nekik mese délutánt.

Egész este 8 óráig együtt maradtak a kirándulók s olyan jól érezték magukat, hogy ezt látva Biró Ákosné urasszony, a kis Biró Katóka mamája, a következő vasárnapra, vagyis szept. 1-ére meg az ő lankájukra hívta meg a kis kirándulókat.

A cimborá találkozókat a satumare-i kis cimborák az ősz folyamán ismét tartani fogják minden második vasárnap délután, szept. 15-étől kezdődően a ref. fiúgimnázium földszinti sarok osztályában. A kedves Ilonka nénit arra kérjük majd, hogy minden ilyen összejövetelről irasson társaslapot a jelenlevők aláírásával.

Ki kivel szeretne levelezni?

Balogh Anti I. he. o. t. Satu-mare, Bányai Károly I. g. o. t.-val Cluj szeretne levelezni — az alanti levél tanúsága szerint:

Kedves Karesi barátom!

Aug. 25-én, az Új Cimborá nagy kirándulásán megbeszéltük Marcella névvel, hogy minden satu-mare-i cimborá fog levelezni egy másik városban lakó új cimborával. Én hát téged választottalak. Örölnék, ha neked is kedvedre lenne a levelezés és jó barátok lennénk. Engem Balogh Antinak hívnak, 11 éves vagyok, most megyek az I. gimnáziumba és Szatmáron lakom szüleimmel és kis húgommal, akit Bözsikének hívnak.

Légy szíves és írdál minél előbb, mert ha esetleg nem vállalkoznál a levelezésre, akkor megkérem Marcella nénit, hogy válasszon ki nekem egy más levelező pajtást. Voltál-e valamikor Satu-mare-n?

Szívesen köszönt barátod:

Balogh Anti, I. g. o. t.

A következők szeretnének még levelezni egy hozzájuk hasonlókorú kis cimborával: Fodor Ilonka I. g. o. t., Satumare, Hadady Tibi I. g. o. t., Bartha Ferencz V. el. o. t., Schwartz Magduska I. g. o. t., Szász Jóska IV. el. o. t., Friedmann Agi II. el. o. t., Klein Aranka II. el. o. t.-val Cluj, szeretne levelezni. De szívesen leveleznének még a többi Satumare-i kis cimborák is: Friedmann Béla IV. el. o. t., Mihalka Ilonka II. el. o. t., Apostolovics Margit VI. el. o. t., Szemerei Kató IV. el. o. t., Grünfeld Irén I. g. o. t. és Görög Livia I. g. o. t.

Ha valakinek kedve van a levelezéshez, a fenti kis cimborák közül választhat magának. Megírhatja, hogy ő szívesen vállalja a levelezést. A kis levelezőknek azonban nagyon kell vigyázni a levél írásánál, szép, tiszta, rendes papírra írjanak, tintával. Ügyelni kell a helyes írásra, de a szép külalakra is. Minden egyes levél megírásánál be kell mutatni a levelet a szülőknak, édesanyáknak vagy édesapáknak, esetleg nagyobb testvérnek, vagy a tanító bácsinak, tanító névnek. Azért fontos a tiszta, rendes munka, mert ebből fognak megítélni benneteket, hogy milyen rendes gyermekek vagytok. A levelet megejémezve az illető kis cimborának ezzel a megjegyzéssel: Új Cimborá szerkesztőségében Cluj, Baron L. Pop 5. küldhetitek hozzánk is, mi majd továbbítjuk.

Találós kérdés.

Első felem a helyet kívánja. — Második büszkébb már, ha lábát felhányja. Az egész címet dögben is felleli — feje nélkül kettős, a papírt felszeli.

(910H)

Iskolaév kezdetére.

Írta: Dezső bácsi.

Vége van a szünidőnek,
Örökre nem tart a nyár.
Elég volt a pihenésből,
Ránk most komoly munka vár.

Megnyílik az iskolaév!
Tanulni beh jól esik.
Szellemünknek táptalék kell!
A lélek is éhezik!

Okos könyvek lapjaiból
Elénk tárul sok dolog,
Miknek ezer hasznát veszed!
— Talán nem is gondolod! —

Az iskola az életre
Oktat minket és nevel,
Hogy, aki a föld rögén jár
Sziklák közt ne vesszen el.

Aki tanul, fel is szállhat
Oda, hol nincs föld pora . . .
De itt lenn is bizton járhat,
Nem úgy, mint az ostoba.

Lásd, mily bázgón próbálgatják
A kis fecskék szárnyukat,
Mert tudják, hogy létfenntartást
Egyedül csak szárnyuk ad.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

A tudásunk szárnyalása
Megkönnyíti életünk.
Gyere pajtás iskolába!
Boldogok csak úgy leszünk!

Apuka vizsgája.

Csend, jötevő csend borult a nagyváros fölé, amelyet csak néha zavart meg egy-egy elkésve érkező villanyos lármája. Majd az is elült.

Pihenőre tértek az emberek. Egymás után aludtak ki a lakásokban a lámpák. Csak itt-ott lehet világosságot látni, mint a Hajós-utca egyik első emeleti lakásában, ahol Szentkirályi Jenőék laknak. De ott is csak az egyik szobában, amelynek csendjét csak az apa léptei zavarják, aki most készül, tanul a közeli vizsgára.

A szomszéd szobából behallatszik az óra ütése. 8, 9, 10, 11, számolja az az ószeb borult férfi, aki késő éjjel úgy tanulja az ige ragozást, mint valamikor kisfiú korában.

Igen, tanulni kell, mert másképp nem marad kenyér a gyermekeknek, akik már hárman vannak és oly szívbe markoló reménykedéssel néznek rá. A két nagyobb a kislány és a kisfiú időnkint segítenek is apjuknak a tanulásban és még a kicsi, a két éves Klárka is megtanulta és büszkén mondja, hogy: jéu, mejd, tu mejzs.

A késő éjjeli órákban lehetne legjobban készülni. Lehetne, de még sem lehet, mert mikor Trajánról és Decebálról tanul, hirtelen eszébe jut, hogy jaj, mi lesz, ha az írásbeli még sem sikerül? Ilyenkor hideg verejték borítja el a homlokát és tenyerébe hajtott fejjel gyötrődik tovább.

A szomszéd szobában csend van. Ott pihennek az asszony és a gyerekek. Vajon igazán pihennek? A kis ágyból szabályos lélekezés hallik. Itt pihen a kicsi Klárka és álmában biztossan angyal-testvérekével játszik.

De az édes anya ébren van és ijedten rezzen össze minden papírzörrenésre. Majd óvatosan felkel, hogy a gyerekeket fel ne ébreszse és benéz a szomszéd szobába, ahol a férfi már a földrajz leckéjéből készül.

Oh, hogy segítene rajta, de nem tud, nézni kell ezt az idegölő gyötrődést és úgy tenni, mintha semmit sem látna.

A másik ágyban ez alatt összebujik a két

gyerek és míg féltő szeretettel figyelnek a szomszéd szoba felé, halkán suttognak, terveket szőnek, hogy mint kellene apukának segíteni.

Virrasztanak titokban mind a hárman és csak akkor nyugodnak meg, mikor az ismerős határozott lépések a hálószoba felé közelednek. Ilyenkor mindhárman csukott szemekkel fekszenek és csalják egymást, a szeretet nevében.

Eljő a vizsga napja . . . Apa előző éjjel végig fenn volt és tanult-tanult, most pihen mély, álomtalan álomban. De a két gyerek már ébren van és nagyon-nagyon siet. Édesanyjuknak fel sem tűnik a nagy sietés, mert most minden gondolata csak az apjuké. Az ő ruháját keféli, kitudja hányodszor és így a két gyerek észrevétlenül kiosonhat.

Sietve mennek végig az utcákon, amíg elérnek a Liceum elé, ahol a vizsgáztató elnök lakik. Hatalmas úr, akinek szavától sok ember boldogsága, békéje függ.

Két fázós kis gyerek! Ott állanak a kapu előtt és hangosan köszönnek a kapusnak, aki kinyitja a kaput és aztán elmegy.

Sehol senki a közelben . . . Lassan belopózkodnak az épületbe és az első emeleten megkeresik azt a felírást, amelyik így szól: „director” ami magyarul annyit jelent, hogy igazgató.

A szívük majd kiugrik az ijedtségtől, de azért ott maradnak és várnak. Csak a kezeckéjükét tördelik kétségbeesetten, de azért várnak tovább, türelmesen.

Amikor aztán az ajtó váratlanul kinyílik, ijedten ugornak hátra, de már a másik pillanatban újra ott állanak és ijedten, sírósan nyújtanak két papírlapot a meglepett igazgató felé.

— Apukánk helyett írjuk, — suttogják könnyes szemmel, — hogyha az ő dolgozata nem sikerül, legyen helyette ott a mienk.

A hatalmas férfi csak nehezen érti meg a két nyelven elsírt beszédet, de a szíve megsugja, hogy mit akar a két szepegő kis gyerek.

Segíteni, minden áron segíteni édes apjukon!

Feléjük hajól és miközben megsímogatja őket, megkérdezi: „Hogy hívják édesapátokat?” A gyerekek bizalommal néznek a mosolygó arcú úrra, aki bejegyzí nótészébe apjuk nevét és megnyugodva, mint akik elvégezték a kötelességüket, mennek az iskola felé.

Egész biztos, hogy Szentkirályi Jenő anyai tanulás után nem bukott volna meg a vizsgán, de aztán meg a gyermekek jószándéka is hozzájárulhatott, hogy olyan jó eredménnyel vizsgázott.

Csakis azt nem értette az egészből, hogy a vizsgáztató igazgató honnan ismerte az ő gyermekeit, hogy olyan szeretettel beszélt róluk.

A gyermekek meg hallgattak — nem árulták el, hogy hol és kinél jártak az édesapjuk érdekében azon az őszi kora reggelen . . .

P. Darvas Zsuzsánna

Talpas és Barnabás kalandos utazása repülőgépen.

Írta: Teleky Dezső.

30 folytatás.)

A vitézek is nyomába termettek, a halmai hősieken szétverték. A ládákat hosszú körmeikkel kifeszítették, s aztán szép rendben előkerült a fabödön színültig mézzel, a bádogedény tele málnaszörppel, csomó gulyáskonzerv magyarosan, paprikásan elkészítve, füstölt oldalas, füstölt úrúcomb, székelytúró. Természetesen a kenyér sem hiányzott. Külön hordócskában lotyogott a finom illatu bor, egy átalagban a szilvápálinka kínálta magát. Ráadásul néhány pezsgősüveg csillogtatta ezüstös nyakdíszét a váratlan vendégek előtt.

A méz és a málnaszörp nagyon ízlett valamennyinek. Ezek miatt még csúfúl össze is verekedtek. Amíg sikerült nekik a mézet és a szörpöt fenéig kinyalniok, addig a versenytülekedésben éppen öt vitéznek tört be a koponyája és öt pezsgős üvegnek ment szét az oldala.

A betört fejű vitézek húsán kullogtak el a hadszintérről. Már semmivel sem lehetett volna őket visszacsalogatni. Gyógykezeltetés végett mindannyian a jegesmedve-kórház sebészeti osztályába igyekeztek.

A hátramaradt vitézek Brumzonnal együtt a füstölt húsokat kezdték meg. Illetve csak beléjük kóstoltak. Kényeskedve rágicsálták, harapdálták a húsetelt, de egyet sem ettek meg egészen. Valamennyit nagyon füstösnek találtak. A paprikás konzervet ehetetlenül csípősnek minősítették. A székelytúró kiálhatalanul büdösnek tetszett. A szokatlan ételek kóstolgasától most már az ők gyomruk is kóvályogni kezdett.

Ezzel szemben a különféle itóka nagyon hagyta magát inni. A pálinka, melyet tüzes víznek neveztek el, legmagasabb tetszésüket vívta ki. De a bor, pezsgő sem maradt kedvezőtlen elbánásban. S lám még az északisarkon is megvan az alkoholnak az a veszedelmes szokása, hogy a fejet s a lábat annyira megzavarja, hogy az ész elkezd sántikálni, a láb pedig bölesekedni, amiből nagyon sok furesaság keletkezik; a jegesmedvék is elvesztették józan gondolkodásukat. Más szóval berugtak, megrészegedtek.

A tántorgó Brumzon fejedelem a kinyalt szörpös-bádogedénnyel koronázta meg magát; ezt a mókát többen utánozták, amennyiben a kiürített konzervdobozokat húzták a fejükre. Dörmögzen alhadnagy szintén kedvet kapott a kedélyes mókára, s a mancsába tartott demizsonnal úgy ütötte kupán Albinzont, hogy az mókán kívül elterült a havon.

Vészkiöld örmester egy öngyújtót zsákmányolt. Addig percegette a masinát, amíg az meggyúlt. Szép sárga volt a láng. Ha szép, bi-

zonyára jó is. Megkóstolta, de az orra körül a tömött bajusz azonnal lepörkölődött, s még nyelvét is megégette.

Ez a tántorgó részeg csapat (ebből is látható, hogy milyen utálatos a részegség!) a végén mindent összezúzott, ami törekeny és megmozdítható volt. Még az a jó, hogy a gép vasalkatrészeit nem tudták megromlítani, de a különféle vaseszközökkel, csupa kedélyeskedésből, tovább is egymást döngették. Már azt, tudniillik, aki hagyta magát. Bakalodás közben javarésze a földön hempergett. Alig tudtak feltápaszkodni dülöngöző négy lábukra.

Ez alatt Brumzon úr kutatásai közben fölfedezte a benzintartályt:

— Ez lesz a pompás ital! — gondolta magában nagy élvezettel.

De nem volt annyi ideje, hogy megízlelje, mert lélekszakadva megjelentek a kétségbeesetten elkeseredett barna „sógorok“.

Az első áldozat a sarkiróka volt, aki éppen háttal fordulva az érkezőknek, nagyokat vihogott, élvezettel mulatott a részeg verekedőkön. Talpas megragadta hátul a gallérjánál fogva, s bevágta a nyitott jégverembe.

Aztán püfögni kezdtek a bunkósbotok. Furkós ide, bunkós oda! Talpas és Barnabás olyan szakértelemmel találták el a fejeket telibe, hogy az áldozatok szeme csak úgy sziporkázott. Ezek között tiszta szívből csak az kacaghatott, akinek sikerült a menekülés. A megfutamodók vagy a farkuk tövére vagy a fejük tetején korcsolyáztak hazafelé. Soha ilyet!!

Míg az erősen megrikult sorokban Talpas gyors, kemény ütései lankadás nélkül, hatásos-

san működtek, addig Barnabás gyorsan összegyűjtötte a szétszórt vaseszközöket, s a megmentett eszközökkel együtt beugrott a repülőgépbe.

— Hadd el őket, Talpas! Úlj fel te is! Hagyjuk itt ezeket a rosszmájú fehérmedvéket. Már úgyis megkapták a magukét!

— Igazad van! Menjünk! Hagyjuk itt ezt a részeg bandát! — kiáltotta lihegve a kifáradt Talpas, s ő is beugrott a gépbe.

— Nem megy az olyan könnyen! — rikoltotta Brumzon fejedelem. — Nektek itt pusztulnotok kell! — azzal bekapaszkodott a gép oldalába, hogy felmászhatson.

Albinzon pedig a gyűlölettől tájékozva, a talpazat egyik kerekét ragadta meg. Na éppen jóba kapaszkodott.

Talpas megindította a gépet. A kormánykerék lendületes fordulatot végzett, gurulni kezdett a futó szerkezet, s ha Albinzon hirtelen el nem hagyja a kereket, egy pár oldalbordája biztosan megbánta volna.

Az aeroplan nyugodtan repült fölfelé. Brumzon még mindig göresösen fogta a gép oldalát. Nem is vette észre, hogy veszedelmesen emelkedik. Gyilkos bosszújának minden szándéka az volt, hogy körmével lehasítsa Talpas fejbőrét, s a szemét szedje ki, azután Barnabással is hasonlóképpen akart végezni.

Mikor Brumzon öfensége karját mérgesen fölemelte, a másik lecsúszott a száguldó gép széléről, s ő abban a pillanatban zuhant . . . zuhant . . . no nem nagyot . . . körülbelül 20 25 métert esett . . .

(Folytatjuk.)

Uj tücsöknóta.

Tücsök Peti az én nevem, muzsikálás mesterségem,
Házam hol van? Kincsem? Pénzem? Sem a földön, sem az égen.
Nyáron által meg nem állok, muzsikálok meg pipálok.

De a télen, februárba', nem volt meleg a szobába.
Kapom magam — s muzsikálva — bémegyek a hangyavárba.
Hangyavárba biz' nem várva, szigoru ór áll vigyázva.

— Te vagy az a Tücsök Peti, ki a rétest meg nem veti?
Kérdi tőlem. Én rávágom: hogy jóságát meghálálom.
— No jól jöttél Tücsök Péter, lesz itt minden finom étel.

Lakodalom van minálunk, férjhez megy a legszebb lányunk,
Hangyakirály szép leánya, te leszel majd a cigánya.
Be is álltam, muzsikáltam, a sok jóban csak dűskáltam.

De gondolva a holnapra, hogy ne jussak majd éhkoppra,
Teleraktam a tarisznyám finom sülttel, tésztával ám.
Igy aztán csak majd megélünk, a hideg téltől nem félünk.

MARCELLA NÉNI.

Érjük be a kevéssel.

Jó volna, ha úgy volna,
Amint a mesében,
Csak egyet kiáltanánk:
Terülj asztal, szépen!

Nem volna semmi bajunk,
Dolgozni sem kéne.
Csak a szánk tátánók föl,
Hogy férjen beléje.

De az élet nem mese,
Csodákat ne várjunk.
Elérhetetlent bizony
Hiába kívánunk.

Érjük be a kevéssel,
Úgy haladjunk többre
Aki kevéssel kezdi,
Csak annak lesz többje.

Balázs Ferenc

A lusta ember meséje.

Irtá: Creangă János.

Volt egyszer hol nem volt, volt egyszer egy faluban egy nagyon lusta ember, aki annyira lusta volt, hogy a szájában a falatot sem volt képes megrágni. A falu látván, hogy ez az ember egyáltalán nem akar dolgozni, elhatározta, hogy fel fogja akasztani. Nem akarták, hogy másoknak példát adjon a lustaságra. Két erős, markos ember elment a lusta házához, megfogták, rátették az ökrös szekérre, mint valami fatuskót és elindultak vele az akasztófa alá.

Abban az időben az volt a szokás.

Útközben találkoztak egy kocsiával, amelyen egy gazdag asszony ült. Az asszony úgy látta, hogy az ökrös szekeren ülő ember beteg és megsánva őt, megkérdezte a két falusi embert:

— Atyámfiak úgy látom, hogy az a szegény ember beteg s bizonyval valami doktorhoz viszitek, hogy meggyógyítsa?

— Nem méltóságos asszonyom, felelé egyik falusi; megkövetem alásan ez olyan lusta ember, hogy párját nem találni a föld hátán; akasztófa alá viszük, hogy megtisztítsuk falunkat a heréktől.

— Enyje, enyje, atyámfiak, mondá az assz-

zony meghökkenve, kár érte, szegényért, hogy meghaljon, mint egy gazdátlan kutya! Inkább vigyétek a tanyámra. Ott egy hambár tele van kétszersülttel. Majd csak megeszi a kétszersültet és valahogy élél ő is a házam mellett.

Hallod-e te naplopó, mit mond a méltóságos asszony, fordult hozzá egyik falusi. Köszönd meg neki, hogy megmentett a haláltól és védőszárnyai alá vett. Felelj már no, hogy igen vagy nem, mert a méltóságos asszonymnak nincs vesztegetni való ideje.

— Lág-e a kétszersült? Kérdé félszájjal a lusta.

— Mit mond? Kérdezte a méltóságos asszony a falusiaktól.

— Azt kérdi, instálom — felelé egyik falusi, — hogy lág-e a kétszersült?

— Jézus Máriám ne hagyj el! mondá elcsodálkozva a méltóságos asszony, még ilyent nem hallottam! Hát ő nem tudja meglágyítani?

— Hallod-e te semmirevaló, vállalkozol-e arra, hogy meglágyítsd a kétszersültet, vagy sem?

— Nem, felelé a lusta ember. Hajtsatok tovább; mit szaporítottok annyi szót?

Akkor egyik a falusiak közül mondá:

— Méltóságos asszonyom a jó Isten fizesse meg jóságát, hiába való ezért az emberért minden vesződés.

Ekkor a méltóságos asszony, minden jósága mellett, ő is megmérgeződött és bosszúsan mondá az embereknek:

— Jó emberek, tegyetek vele, amit jónak láttok.

A falusiak pedig elvitték az akasztófa alá és felkötötték.

Kérjük a világ lusta embereit, hogy fáradjanak el abba a faluba, ha nem szeretnek dolgozni.

Fordította: Józsa János.

Hogy aludt el a kis Frici?

1. kép.

Úgy-úgy kicsi fiam — imádkoztál, most szépen lecsukod a szemed és elalszol.

Frici engedelmesen lecsukja a szemét.

Hintázás közben mondják:

*Egy előre. — Két kettőre
Három hatra. — Hat kilencre,
Töltsd ki tízre, s egyet tízre,
Hogy teljék ki tizenegyre.*

*Hajtsd ki a Bekecs tetőre,
Hess ki kakas a szőlőből,
Elég volt már becsületből.*

Hintázószékely gyermekek.

A szomszédék fia, kicsi Dósa Sanyi, Zsigmond, Eszter, Pali, Faluvégi Mari, Dezső, Jóska, Eszter nem is mondom tovább, annyin voltak itt, hogy meg se számolhatnám. Nagyban folyt a játék Daniék udvarán, magasra repültek a jó kötélahintán. Két három strófát is elmondtak e versből s mikor odaértek „elég becsületből“ le szállították azt akárki ült rajta. Hintázott mindenki, fiú leány sorra.

A csűr háta mögött egy eperfa alatt, ültek

lányok, fiúk, egy nagy vidám csapat. Mindenki odament, aki már hintázott és kimelegedve itten már nem fázott. Dani vitte a szót: No Pali vállaszd! s ha ezt elvállaltad, másra nem lesz gondod. Nem lesz hiány ne félj — ételben-italban, van a kertben épen elég hulló alma abizon! halljátok lakodalom készül, amelynek a terve ime mostan épül. Vasárnap délután legyen meg a napja, a szerepet mostan kiki meg is kapja.

(Folytatjuk.)

Hová lett a sárga jérce?

Vakációja volt Pista gyereknek.
Igazi hosszú nyári vakáció!

Már előre szőtte a terveket, hogy mi mindent fog ezalatt játszani kis öcsöcsével.

Anyukának csak úgy szédült a feje, mikor elmondta Pistit, hogy ő házat épít, kertet rendez, hogy labdázik, cicázik, madarászik, tornászik, fürdik.

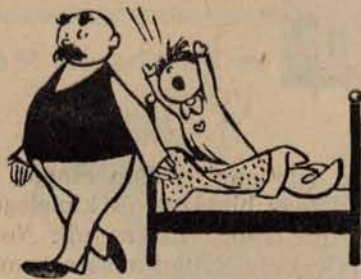
De közben tojasokat gyűjt, csirkéket nevel, szóval mindenféle jó játékból, szórakozásból kivieszi a részét, amit csak egy harmadik elemista megtehet.

A kertecskéje már meg is volt, melybe a palántákat a jó Isten adta, nem is kellett Pistának magvetéssel babrálni. Itt volt közel az új utca, melyet kihordott szeméttel töltöttek fel, s a szemébe kivitt magvak ott szépen kikeltek; hogyné mikor a jó Isten, az égi öntöző kannából — a fellegekből — többször jól meglocsolta. Pistinek nem volt más dolga, minthogy kicsi ásójával kiemelte a palántákat és haza vitte a kertjébe. Ott aztán ő öntözte tovább a kicsi pléhkannából, melyet az angyal hozott, a kis ásóval, kapával és gereblyével együtt. Másnak még alig bújta a veteményei, a Pistáé már karót kívántak, oly rohamosan nőttek.

No hát ez a kis kert elég sok dolgot adott, mert tisztán kellett tartani, kiirtani a gyomot és kapálgatni.

De azért még sem ez volt a Pisti legkedvesebb foglalkozása. Nagyobb öröm volt megtalálni, hova tojik a sárga jérce? Mely az ő elvitathatatlan tulajdona volt. Hogyné! Keresztanyja adta neki azzal a nagytaréju hős kakassal együtt, amelyik megveri az anyuka kendermagos kakasát és kiveri a szemét.

Bármilyen jószívű gyermek is Pisti, mégis

II. kép.

Boldogan lélegzik fel Frici atyja, hogy élénktevékenységű csemetéjét végre ágyban tudhatja. De az öröme korai volt: Frici észrevévén atyja szándékát, hogy magára akarja hagyni, sivalkodni és ordítani kezd. — Brühühü — nem maradok itt egyedül!

büszke reá, hogy az ő kakasa lett győztes minden összeütközésnél.

A sárga jérce már másodszor kezdte el a tojást. Első ízben meg is ültette Pistit és végtelen boldog volt, mikor kibujtak a sárga pihés kis apróságok. Ez még márciusban történt, azóta megnőttek, megtollasodtak. Igaz, hogy pusztult is el belőle, de maradt így is nyolc darab. Ezek képezték a Pisti gazdaságát. Ebből nem adott a konyhára. Isten mentsen, hogy elvágják valamelyiknek a nyakát!

Még gondolni sem szeretett ilyesmire és mégis megtörtént.

A kis kontyos jércikének lábára lépett a kocsis; nagy csizmája sarka összetörte a gyenge kis lábat és a jércike nem tudott járni, csak úgy húzta maga után a sebesült lábát.

— Nézd fiacskám, szólt anyuka, engedd, hogy öljük meg a kis kontyost, csupa kín az élete, hogy nem tud társaival szaladgálni.

Pista szemébe könny szökött és két napig gondolkozott az anyu indítványa felett.

Nem tudott határozni.

Mikor látta, hogy kínosan sántikál a jércike, akkor elhatározta, hogy odaadja a konyhára peccenyének, de mikor este aludni tért a kis ágyába, mindég megsajnálta. Úgy gondolta, hogy ő nem bírna enni a kis kontyos húsból.

Igy ment ez sokáig, míg végre ő is átlátta, hogy többet szenved a kis jérce, ha él, mintha hirtelen elvágják a nyakát.

Egy nap vendég érkezéskor peccenye kellett az asztalra, de a vigan szaladgáló csirkékből csak egyet tudtak megfogni, ekkor Pistit fájó szívvel bár, de belegeyezett, hogy az ő kontyosa legyen a másik áldozat. Az úgysem tudott elfutni.

Annál jobban szaladt Pistit, megsem állt a kert végéig, mert nem akarta hallani kedvence keserves csipogását. Csak később jött elé és óvatossan nézett be a konyha ajtón. Nem volt sehol senki. Egyik csirke már megkopasztva feküdt az asztalon, a másik megforrázva a tálba volt téve. Pista megnézte, melyik volt az övé? Kicsi szíve elfacsarodott, mikor a leforrázott, elcsúfított állatban felismerte az ő kedves kis kontyosát.

Nem! Ő mégsem engedheti meg, hogy megsüssék és megegyék, mint akármelyik közönséges csirkét.

Gyorsan kikapta a tálból és futott vele a kis kertjébe, ahol mindég kéznál volt az ásó. Hamar egy gödrött ásott a napraforgó tövébe és beföldelte a drága jércikét. Ott állott összekulcsolt kézzel a kis halom mellett, mikor lélekszakadva futott anyuka a kertbe és messziről kiáltotta:

— Pisti! Pista! Nem tudod, hogy hova lett a sárga jérce? Nem a tarka macska vitte e el a tálból?

Pisti csak állt dobogó szívvel, sápadtan és szótlánul, de mikor mellé ért anyuka odaborult a szívére és keservesen zokogott.

Anyuka a kis halomra pillantott, mely alól egy pár ázott sárga toll kandikált ki és rögtön megértett mindent.

Félkarjával még jobban magához ölelte kis fiát, a másik kezébe vette az ásót és még egy kis földet dobott az elhantolt bóbításra, aztán pár szál virágot szúrt a kis sírhalom fölé.

Lassan felszáradtak a Pisti könnyei és mint a fellegek közül kisütő nap elmosolyodott és hálásan mondta:

— Milyen szépen megcsináltad édes jó Anyukám.
Gál Lajosné.

Szeretettel ajánlom az aranszívű Nagymamának és kicsi keresztlányomnak.

Herger Oszkárné, Budapest

Nagyanyó és unokája.

Kláríka a Nagyanyónak
Legkisebbik unokája.
Nagyra megnőtt, beiratták
Öt is már az iskolába.

És ha kész van a leckével,
Már kezében a kis kosár.
Mi van benne? Biz nem alma,
Fényes tűk és fehér fonál.

Belefárad, álmos is lesz,
Nagyanyóka lefekteti,
Alszik máris, alighogy az
Esti imát elrebegi.

Iskolából hogyha kijön
Odahaza várva-várják.
Nagyanyóka várva-várja
Legkisebbik unokáját.

Nagyanyóka megmutatja
Hogy kell kötni szép ügyesen,
Klári figyel, ügyeskedik,
Kerül is már néhány új szem.

Unokája imádságát
Nagyanyóka tovább mondja,
Hát ad az elnyert jókért,
Úgy tér ő is nyugovóra.

És ha megjön szeretettel
Odavonja az ölébe,
Kérdegeti: kicsi lelkem
Jó voltál-e? feleltél-e?

Munka után derűs szívvel
Eljagyasztják az uzsonnát,
Majd Kláríka kiülteti
Mackó urat meg a babát.

Istenke a fényes égből
Ezer áldást küld le rája,
Ezer áldást imádkozik
Áldottlelkű nagyanyóért
Valamennyi unokája.

Kláríka ha ebéd után
A leckéjét tanulgatja
Nagyanyót a karosszékben
Édes álom el-elyomja.

Mit tanult az iskolában
Arra őket is tanítja,
Hej de nehéz Kláríkanak
Mackóékkal ez a munka!

1935. szeptember 4.-én.

KERESZTANYA.

III. kép.

Frici atyja mit tehet? Csemetéje megvigasztalására kénytelen hők-hök hintát játszani.

IV. kép.

Már-már úgy látszik, hogy Frici keblében minden elpihen.

— Látod Fricike így kell tenni a jó gyermeknek, mint ahogy most te teszel; szépen, nyugodtan hájesikálni, aztán a szemecskéket lecsukni és elaludni.

Ahogy kis munkatársaink írnak...

A szünidei beszámoló pályázatot épp úgy, mint eddig minden évben, az idén is kitűzzük. A szeptemberi számokban meg is kezdjük a közlést. Olvassátok figyelmesen a pályázatokat, mert ti fogjátok elbírálni, hogy melyik beszámoló milyen jutalmat érdemel. Jutalomdíjak: Könyvek, festékkészlet, csokoládé és más apróság.

Dárjal nyaralás.

A záróünnepély után, kimentem Dárjara, de nem valami jó volt az utazás, mert egy rozoga autóbusszal jöttem Răscru-ci-ig, azután át kellett szállni; Răscru-ci-tól—Dárjáig egy gyönyörű autóbusszal jöttem, melynek címtáblájára az volt írva: CLUJ—DEJ—BISTRITA. Mikor megérkeztem Dárjára örömmel fogadott nagyapám. Másnap reggel kimentem a gazdaságba és végignézttem mindent. Ebéd után lementem a disznókhöz, azután a lovakhoz és tehénekhez. Másnap felmentem a gőzmalomba, mely szintén a nagyapám tulajdona. Azután megkezdődött a szénahordás, 1935. július 24-én, és négy napot tartott. A lovak elmentek Clujra, visszafelé kidült a tengely és a lovak alig bírták a szekeret a beragadt kerékkel hazahozni. Az is érdekes volt, mikor elmentünk Recheakrisztur-ra, mely hely Dárjától körülbelül 10 kilométerre van. Másnap kijött keresztanyám és hozott két tábla csokoládét. Ezelőtt három nappal püspöklátogatás volt, a görög katolikus püspök bácsi volt nálunk, én pont akkor ebédeltem és nem tudtam fogadni. Nagyapámtól minden nap 2 lei fizetést kapok munkámért, mert én is segítek mindenféle munkánál, például: Daraszolok, lovakat hajtom, disznókat gondozom stb. Mostan tanulok hegedülni minden nap 1 órát hegedülök.

Ma megkezdődött az aratás és parkirozás, illetve a park tisztítása. Ha a gazdasági munkálatok beveződtek újból küldök értesítést.

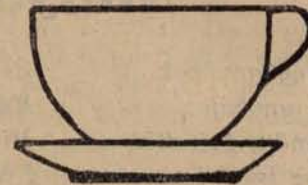
Írta: Lakatos Elemér IV. el. o. t.

Rajziskola.

Vezeti: Kürthy Klára.

Gyűlnek, gyűlnek a füzetetekben a rajzmin-ták. Minden újabb mintát le kell rajzolni, nemcsak egyszer, de tízszer, hússzor — akkor aztán jól megtanultok rajzolni.

17. számú minta.

Az őszi rajzkiállítások rendjét Rimitea-n kezdi meg az Új Cimborá, aztán átme-gy Teuș-ra, Aiud-ra. Később Târgu-Mureș-re, Odorheiu-ra. Mercurea Ciuc-ra, Târg-Săcuesc-re, Sfântul Gheorghe-re és esetleg Brașovba. No kis cimborák készíthettek még ezután is rajzokat. Tetszés szerint bármilyen rajzokat, képeket lehet készíteni, az a fő, hogy azt ti magatok csináljátok, minden segítség nélkül. Csupán a II.-od, III., IV. gimnázistáknak tűzünk ki feladatot. Próbálják meg-rajzolni a vidékükön látható népviseletet, vagyis: hogy milyen ruhában járnak a vidékükön élő falusiak. Milyen a házuk, vagy milyen a falujuk temploma. Természetesen, a rajzra rá kell írni az illető helység nevét. Az elkészített rajzokat küldjétek a szerkesztőség címére feladhatjátok: „Mostre fără valoare“, minta érték nélküli jel-zéssel is, akkor kevesebb bélyeg kell rá.

V. kép.

Frici mindent ígér is hájcsikálást, elalvást, de amikor apuja kifelé indul — ismét sivalkodni és ordítani kezd. Belekapaszkodik édesapja nyakába:

— Maradj itt apu te is velem.

VI. kép.

Frici atya mit tehet? — Bár kis csemetéje ágyát nem az ő számára szabták, a jó békesség kedvéért kénytelen Fricivel együtt aludni. Mostan Frici is megnyugszik s együtt alusszák az igazak álmát.

MARCELLA NÉNI PÓSTÁJA

Teleky Dezső, Colfësti. El nem tudom képzelni az okát, hogy a versek miért nem érkeztek meg. — Jó egészséget, jó munkát kívánok és mindenkit üdvözlök. — *Kormos Jenő.* Mindkét lapját megkaptam. Szíves üdvözlőmet az egész családnak.

Ha csak valami különös ebben nem gátol, az előadást megnézem. — *Kovács Margit.* A kéziratok megérkeztek, átfogom őket olvasni s a bírálóbizottság is átolyassa és akkor megírjuk rá a véleményét. — *Ebert szőnyegszövő üzem Odorheiu.* A küldött levél nagy örömet szerzett. Jól esik kiolvasni a sorokból azt a szeretetet, ragaszkodást, amelyet a kedves olvasók, a szőnyegszövő leányok az Új Cimborá iránt tanúsítanak. Az ilyen levelek a legértékesebb levelek a sok-sok érkező levél közül, mert azt mutatják, hogy fáradtságos munkának egyszersmind áldásos magvetés is, mely olvasóink lelkében a szeretet és hálás elismerés virágait növeli. A rejtvénymegfejtés nagyszerűen sikerült be is kerül a sorsolásra. Az üzemnek, de az üzem vezetőségének s a kedves család minden tagjának üdvözlőmet küldöm. — *Vaska Klárka, I. g. o. t. Cluj.* A 22. és 23. szám megfejtése jó, a sorsolásra be is kerül. A szünidei beszámoló pályázaton részt vesz-e? — *Imreh Évike, Odorheiu.* Új kis cimboránk vagy s már is írtál nekünk. No, ha Odorheiu-ra megyek az ősszel kapsz is egy puszit ezért a levélért. Készülsz e Évikém a nagy rajzkiállításra? A rejtvény megfejtés, amint láttam hibátlan, így a rejtvény sorsoláson részt is vesz. Írj máskor is. — *Jaeger Margitka, I. G. Duca.* Örömmel látom, hogy beléptél te is levelezőink közé. A megfejtésed helyes, így a sorsoláson részt vesz. Remélem nem ez lesz az utolsó levél — s legközelebb azt is megírod, hogy hányadik osztályba jársz, s melyik iskolába fogsz beiratkozni az ősszel. Józsiákék hazajöttek e már a nyaralásból? S szeretne-e olvasgatni a kis újságot? — *Román Kató, II. g. o. t.* Már ez igazán kedves és megtisztelő dolog. Egy kis cluji cimborá: Finta Ildikó írt neked, hogy szeretne veled levlezni. Képzelem milyen kedves meglepetés volt amikor elolvastad a levelét. Az ilyen gyermekkori levelezésből lesznek a legértékesebb barátságok. Kívánom, hogy ilyen barátság legyen majd a tiétek is. A rejtvény megfejtés nagyszerűen sikerült. — *Siető Évike I. g. o. t., Amat.* Most már te is gimnázista vagy — és Cluj-m

fogsz járni iskolába, a mi szép városunkban. No keress majd fel a szerkesztőségben, ha egyszer időd lesz rá. A rejtvényt átadtam a rejtvény rovat vezetőjének. — *Kelemen Mária, Ildikó.* Megfejtésed jó, a sorsoláson részt is vesz. A nyarat nagyon kellemesen töltötted Breaza-i gyermek nyaraló telepen. Sok érdekes élmányban volt részed — már készülsz is hozzá, hogy egy ügyes beszámolóban az új cimboráknak is megírd a nyár történetét. — *Kovács Ildikó III. g. o. t.* Szorgalmas kis munkatársunk vagy Ildikó. S minden leveledből az Új Cimborá-hoz való ragaszkodásod, szereteted olvasom ki. Az új rejtvények nagyszerűek. Különösen a kocka rejtvény, meg a földrajz rejtvény. Az ismeretterjesztő kérdéseket is ügyesen állítottad össze, de ezek közül néhányat az elmúlt években leköztünk. Azonban lesz köztük olyan is, amelyik még nem volt leköztve, úgy, hogy ezek sorra kerülnek majd. — *Herger Oszkárné.* Kedves levelét meglepődött örömmel olvastam. Jól esik érezni, hogy olyan nagy távolságon keresztül egynek érzik magukat velünk a kis vers jól sikerült, sajnos az illető szeptemberi számból már lemaradt, de jön később. Mindenesetre a rendeltetési helyére kellő időben eljuttott. Szíves üdvözlő.

DEZSŐ BÁCSI ÜZENETEI

Dobay Milike. Üdvözlő soraidra bizony már rég szerettem volna válaszolni, de mivel nagyon sok a dolgom, máskorra halasztottam a levélírást. Most csak azt üzenem: Szeretettel kívánom, hogy az új iskolai évben tovább folytasd eddigi szorgalmas tanulásodat, szüleid és Domi bácsiék öröme. — *Pázsint Éva.* Hiába dörzsölgeted nagy fekete szemedet, hogy vajjon jól látsz-e? Mert bizony ezek a sorok neked szólnak. Köztünk van a helyed Évike! Minden 12 éves erdélyi kisleánynak, tehát neked is azt üzeni az Új Cimborá, hogy:

„Se nem kicsi, se nem nagy,
Éppen hozzánk való vagy“.

Br. Rudnyánszky Évike. Szeretném, ha a legközelebbi baba esküvőre elmehetnék násznagynak. Vinnék magammal egy doboz csokoládét innen. Szívvel üdvözlő Dezső bácsi.

A kiadó bácsi postája

Az elmúlt héten a következő előfizetések érkeztek: Helyből: Daszkel Oszkár 50, Györke Sárika 30, Suhajda Géza 34, Márton Emmuska 50, Kelemen Mária 17, Tóth Gyuszika 50, Tokaji Paula 50, Platsintár Adrienne 50, Novák Lacika 50, Lakatos Elemér 50, Paizs György 34, Gál Budi 50, Ambrus Dobai Erzsébet 10, Novák Magduska 34, Mandula Ilonka és Er-

zsike 32, Pápay Ferencz 50, Pál Béla 34, Máthé Zoltika 50, Hodis Ilke 35, Simon Ágnes 25. Vidékről: Tóth Zsigmond 183, Movik Anton 150, Lévay Lacika 100, Mezey Etus 50, Szász Hus 50, Kiss Domokos 100, Kohn Vera 100, Egri Margit 50, Kiss Bartha Endre 100, Csekme Jucika 100, Koronky Ida 100, br. Rudnyánszky Évi 200, gr. Sztojanovits Hella 200, Loj József 50, Mártha Jutka 43, Molnár Erzsébet 17, Krémer Józsi 17, Szabó Mária 16, Nagy Gabi és Ica 50, Szabó Sándor 17, Onódi Lajcsi 17, Suciú Miki és Tibi 127, Bartha Zsigmond 17, Csáky Ilonka 15, Fodor Anci 17, Francia József 20, Schmak Árpád 17, Szász Lajcsi és Józsi 43, Debreceni Ferike 43, Anchius Józsi 20, Napalka Jenő 50, Kósa Gabi 43, Hájtájer Emmi 43, Lázár Pötyi 100, Reszler Kató 17, Izsák Rózsi 50, Glück Bandi 50, Zélig Kató 50, Kapitány Rózsi 50, Ölbaum Gyurka 50, Zamfirescu Erzsébet 50, Szarka Laci és Józsi 43, Burger Edit 50, Szemerei Elemér 15, Révész Laci 100, Baráth Ella 50, Nagy Gabicza 30, Torma Bálint 50, Bódi Tibi és Sanyi 25, Kalmár Imre 17, Breitigan István 50, Füssy József 7, Dr. Izsák József 209, Damó Sándor 100, Nagy Előd 100, Virágh Károly 100, Tamás Irán 50, Brosek Lacika és Karesi 50, Szabó Márta 132, Zavada Karesi 117, és Simó Mária 100 Lei.

FEJTÖRŐ

Rovatvezető: Solyom István.

1. Keresztrejtvény.

Beküldte: Kovács Ildikó, III. g. o. tan.

Vízszintes sorok: 1. Pacalista. 8. Ilyen cső is van. 9. kapás növény. 10. Rangjelzés, rövidítve. 12. Vissza: énekkari hangnem. 13. Az öt világrész egyike. 15. Rum mássalhangzó. 16. E-vel, görög női név. 18. USSR. 19. Állatlakhely. 21. Házi szárnyas. 23. S-el, eszes. 24. Időmérő. 25. Keleti nép.

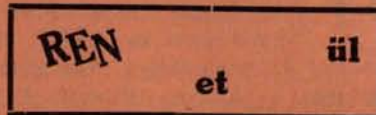
Függőleges sorok: 1. Magyarországi város. (Egyik mássalhangzója kettőzve). 2. Kártyájá-

ték. 3. Német személyes névmás. 4. Európai nemzet. 5. Ilyen bot is van. 6. Tapló mássalhangzó. 7. Azonos magánhangzók. 11. Virág. 14. Paraszt más szóval. 17. A legravaszabb állat. 18. H-val, a hét vezér egyike. 20. Gyulladás. 21. Házi állat. 22. Az őrök igéje. 23. Vissza: Fedd.

Megfejtésül beküldendő: Vízszintes: 1, 13, 21 és 25. Függőleges 2, 5, 11 és 17.

2. Befüretvény.

Beküldte: Hodis Ilke, IV. g. o. tan.

3. Szóretvény.

Beküldte: Simon Ágnes, I. g. o. tan.

nap
nap kolbász
nap

Megfejtési határidő: 1935. szeptember 25. A megfejtők között jutalmul meséskönyveket sorsolunk ki.

A 20—21 számban közölt rejtvények megfejtése: 1. Keresztrejtvény: Vízszintes sorok: 1. Új Cimborá. 8. Kína. 15. Olaj. 18. Egyél és 24. Gyermek. Függőleges sorok: 4. Mihály 6. Réz-ol. 8. Kati. 14. Zene. 19. Gor. 2. Pótlóretvény: Szent István király. 3. Szóretvény: Aratás. 4. Betüretvény: János vitéz. 5. Csigarejtvény: Ki mint vet, úgy arat.

Megfejtéseket küldtek be: Miklós Nándor, Soós Juliska, Márton Emmi, Weress Zsófia, Kovács Ildikó, Enyedi György, Varga Ilonka, Kalló Gyuszi, Taglicht Erzsébet, Kelemen Margit, Kovács Bandi és Mária, Siető Évike, Fáy Árpádka, Kósa Ilonka, Belényesi Szabó Márta, Udvari Sándor, Magda és Sári, Tereh Pista, Imreh Éva, Ebert szövő üzem, Román Kató, Jaeger Margit és Kelemen Ildikó.

Nyertesek lettek: Weress Zsófia, Miklós Nándor, Siető Évike, Imreh Éva és Tereh Pista.

Előfizetési árak: Egész évre 200, fél évre 100 lej. A Családszövetség tagjainak 160 lej és 10 lej portó. Egyes szám ára 6 lej. Magyarországon 12 p., Jugoszláviában 150 dinár, Csehszlovákiában 60 ck.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA.

Főmunkatárs: **TELEKY DEZSÓ.**

Minden cikkért a szerzője felelős.

Kiadja: a Minerva Nyomdai Műintézet R.-T. Cluj.